

РЕШЕНИЕ

№ 180

гр. София, 08.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав, в публично заседание на 11.12.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Ситнилка

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **352** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Делото е образувано по жалбата на В. С. С. против заповед № РД-20-123/08.12.2011 г. на Директора на Дирекция “Контрол по строителството” при Столична община, с която на основание чл. 195, ал. 5 във връзка с чл. 196, ал. 3 от ЗУТ е наредено премахването на дървен навес, изграден по имотната граница със съседния УПИ Х-248, кв. 43, м. „Ф.“, който е неподходящ по местонахождение и разположение. Наведени са доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт, поради нарушение на административно производствените правила и на материалния закон. Излагат се доводи, че при издаването на заповедта не е съобразена фактическата обстановка и всички относими официални документи. Обосновава се твърдение, че навесът е търпим строеж и като такъв не подлежи на премахване. Сочи се, че постройката е изградена изцяло в УПИ IX-247, а не на имотната граница със съседния имот. Претендира се да бъде отменена като незаконосъобразна заповедта на Директора на Дирекция “Контрол по строителството” при Столична община и се присъдят направените по делото разноски.

Ответникът-Директора на Дирекция „Контрол по строителството” при Столична община /наименованието променено в хода на съдебното производство с Директора на Дирекция „Общински строителен контрол”/, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата. Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли жалбата. Претендира присъждане на направените по делото

разноски. Подробни съображения излага в депозираното по делото писмено становище.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази законосъобразността на оспорения административен акт, намира жалбата за ДОПУСТИМА като подадена от надлежна страна-адресат на оспорения административен акт, в срока и по реда на чл. 215, ал. 4 от ЗУТ.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

В район „Л.“, Столична община е образувана административна преписка по повод постъпила жалба от И. А. Б. и А. Б. С. относно дървен навес, разположен в съседния УПИ IX-247, кв. 43, м. „Ф.“. Въз основа на извършената служебна проверка на място и по документи комисията по чл. 196, ал. 1 от ЗУТ, назначена със заповед №РД-20-28/09.02.2011 г. на Директора на Дирекция „Контрол по строителството“, Столична община, е установила, че В. С., като собственик на УПИ IX-427, е изградил на имотната граница със съседния УПИ X-428 дървен навес с височина 2.00/2.70 м. от ниво терен и размери в план 4.30/4.30 м. Въз основа на тези констатации и след като е изслушала присъстващите представители на заинтересованите лица Комисията е изразила становище, че навесът е неподходящ по местонахождение и разположение, тъй като е изграден по имотната граница с УПИ X-248, без съгласието на собствениците на този имот и е предложила на Директора на Дирекция „Контрол по строителството“ да издаде заповед на основание чл. 195, ал. 5 от ЗУТ.

Констатациите на комисията са обективирани в нарочен протокол от 10.02.2011 г., които е предоставен за запознаване на всички заинтересовани страни.

Въз основа на така проведеното административно производство, Директорът на Дирекция „Контрол по строителството“ е издал оспорената заповед, с която е наредил премахването на неподходящия по местонахождение и разположение навес.

По делото е изслушано заключение от съдебно-техническа експертиза. Въз основа на извършения оглед на място и приетите по делото писмени доказателства, вещото лице е констатирало, че по смисъла на чл. 195, ал. 5 от ЗУТ обектът е второстепенна постройка и представлява навес, изграден с носеща дървена конструкция, монтирана върху бетонови пирамидални фундаменти, които са изградени върху бетонова основа, покрита с каменни плочки. Навесът е с размери в план до външен ръб бетонов фундамент 4.45/3.90 м., с височина 2.30 м./ до кота било - 3.00 м. Спрямо границата със съседния УПИ X-248, вещото лице е посочило, че навесът е изграден на отстояние ~ 5 см. от масивната ограда.

Като доказателство по делото е приета заповед № РД-09-3345/29.05.2008 г. на кмета на Столична община, с която на основание чл. 44, ал. 1, т. 1 и т. 13 и ал. 2 от Закона за местното самоуправление и местната администрация и чл. 5, ал. 1 и § 1, ал. 3 от ДР на ЗУТ е предоставил свои функции по ЗУТ на длъжностни лица от Столичната общинска/районна администрация. В раздел II, т. 9 от тази заповед кметът на Столична община е предоставел функциите си по чл. 195 и чл. 196 от ЗУТ на директора на дирекция “Контрол по строителството”.

Въз основа на изложеното от фактическа страна, настоящия съд прави следните правни изводи:

Оспорената в настоящото съдебно производство заповед е издадена на основание чл. 195, ал. 5 във връзка с чл. 196, ал. 3 от ЗУТ.

Съгласно чл. 195, ал. 5 от ЗУТ, кметът на общината може да задължи със заповед собствениците на обекти по ал. 1 да премахнат, преобразуват или ремонтират неподходящи по местонахождение, разположение, вид и материали огради, гаражи, второстепенни, селскостопански и временни постройки, септични ями, канализационни съоръжения, насаждения, както и да извършат необходимите работи в интерес на сигурността, безопасността на движението, здравеопазването, хигиената, естетиката, чистотата и спокойствието на гражданите. Разпоредбата на § 1, ал. 3 от ДР на ЗУТ дава възможност на кмета на общината да предостави свои функции по този закон на заместниците си, на главния архитект на общината и на други длъжностни лица от общинската /районната/ администрация.

В настоящия случай, кметът на Столична община, на основание чл. 44, ал. 1, т. 1 и т. 2 и т. 9 и ал. 2 от ЗМСМА и § 1, ал. 3 от ЗУТ със заповед № РД-09-3345/29.05.2008 г. е делегирал правомощията си по чл. 195, ал. 6 от ЗУТ на директора на дирекция "Контрол по строителството" на Столична община.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган - Директорът на Дирекция "Контрол по строителството" на СО в рамките на делегираните му на основание § 1, ал. 3 от ДР на ЗУТ със заповед № РД-09--3345/29.05.2008 г. на кмета на Столична община правомощия.

Редът за освидетелстването на строежите като такива по [чл. 195, ал. 5 от ЗУТ](#) е подробно уреден в разпоредбата на чл. 196 от ЗУТ, който изисква състоянието на обектите и необходимите ремонтни и възстановителни дейности да се установяват с протокол от комисия, назначена от кмета на общината. Комисията действа служебно или по искане на заинтересованите лица, като събира всички необходими данни за вида и състоянието на строежа и изслушва заинтересованите лица. Въз основа на констатациите, отразени в протокола, комисията предлага на кмета на общината строежът да се поправи, заздравя или да бъде премахнат.

От фактическа страна по делото е установено спазването на тази процедура. Обследването на обекта е извършено от постоянната комисия, назначена със заповед № РД-20-28/09.02.2011 г. на Директора на Дирекция „Контрол по строителството”. Тълкуването на нормите на чл. 196, ал. 1 и ал. 2 от ЗУТ налагат извод, че изслушването на заинтересованите лица следва да се направи от комисията до съставянето на протокола и да се отрази в него. Неизслушването им не би съставлявало съществено нарушение на процедурата, ако лицата са направили възражения и са посочили доказателства и те са взети предвид от административния орган при издаване на заповедта. Смисълът на изслушването се състои и в това комисията да извърши служебно преценка както за наличието на предпоставки за премахване, така и за наличието на алтернативната възможност за евентуално поправяне на сградата с оглед направените констатации. В случая тази законова предпоставка е изпълнена.

С писмо № СА-92-137/19.01.2011 г. заинтересованите страни са уведомени, че на 24.01.2011 г. ще бъде извършен оглед на място, на който те могат да присъстват, за да изразят мнения и възражения.

За съставянето на протокола от извършената на място проверка заинтересованите страни са уведомени с нарочно писмо № СА-92-137/14.02.2011 г. и им е предоставена възможност да изложат писмените си възражения по констатациите на комисията.

Разпореденото с оспорената заповед премахване е мотивирано с неподходящо

местонахождение и разположение, поради изграждане на навеса по имотната граница със съседния УПИ Х-248, кв. 43, м. „Ф.“, без съгласието на неговите собственици.

Фактическите основания в мотивната част на оспорената заповед относно разположението на навеса по имотната граница със съседния УПИ Х-248 и липсата на съгласие на неговите собственици не бяха опровергани в съдебното производство. Същите се потвърждават от изслушаната по делото съдебно – техническа експертиза, която дава заключение, че навесът представлява допълващото застрояване, което е разположено по имотните граници на съседния УПИ Х-248. По делото не е спорно, че УПИ IX-427, в който е изграден процесния навес е съсобствен на В. С. и Й. С.. Липсата на съгласие на съсобственика на УПИ IX-427 и на собствениците на УПИ Х-248 не бе оборено от страна на жалбоподателя в хода на съдебното производство с надлежни писмени доказателства. Въз основа на така установеното от фактическа страна, като е квалифицирал навесът като неподходящ по местонахождение и разположение и е разпоредил премахването му, административният орган законосъобразно е приложил материалния закон към установените в хода на административното производство факти. Ирелевантни към законосъобразността на оспорената заповед са изтъкнатите от жалбоподателя доводи за търпимост на строежа, предвид липсата на доказателства за образувано административно производство, приключило с позитивен за молителя административен акт. За настоящия спор правнозначимия факт е единствено актуалното фактическо местонахождение на постройката и липсата на съгласие на засегнатите лица, с оглед на което тя следва да се преценява като неподходяща по местонахождение и разположение.

В заключение, настоящият съдебен състав намира за неоснователни доводите на жалбоподателя за допуснати нарушения във формата на оспорения административен акт. Обстоятелствата относно процесния обект са изложени в констативния акт, на който изрично се позовава административният орган и който по този начин е инкорпориран в съдържанието на административния акт. Правното основание е съответно на фактическото и се съдържа в разпоредбата на чл. 195, ал. 5 във връзка с чл. 196, ал. 3 от ЗУТ, поради което съдът приема, че оспореният административен акт е законосъобразен и от формална страна.

С оглед изхода на делото, искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на направените по делото разноски, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК следва да бъде уважено.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 33 състав

РЕШИ:

ОТХЪРЛЯ жалбата на В. С. С. против заповед № РД-20-123/08.12.2011 г. на Директора на Дирекция “Контрол по строителството” при Столична община.

ОСЪЖДА В. С. С. да заплати на Столична община чрез дирекция „Контрол по строителството” разноски по делото в размер на 150 /сто и петдесет/ лева.

Решението не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: